

Batı dünyası Papayı mutlaka dinlemeli

İlginç bir şahsiyet olduğunda herkes müttefik. Yaşadığı çizgiyi takip edenler, onu samimi ve başarılı buluyorlar. Tüm Hristiyanlık tarihinde, hakkında en fazla yazılmış çizilmiş Polonya asıllı bu Papanın şimdiye kadar hiçbir şahsî kavga ve tartışmaya girmemiş olması da dikkatleri çekiyor. Deccaliyete tetikçilik yaparak hayatına kastedenleri affetmesi ve onların hapisneden çıkarılmalarını istemesi, yalnız Katolik âleminin değil, diğer Hristiyanların da hayranlığına yol açmıştı.

Bu Papa kadar Hristiyanlığın diğer mezheplerinin de sevgi ve hürmetine mazhar olmuş başka ruhanî lider yok. Mütemadiyen Katoliklerle cedelleşen Protestanlar bile, Papa'nın hakkını teslim ediyorlar. Katolik Kilisesinin icraatlarıyla Papa'yı ayrı ayrı yerlere koyuyorlar. Doğu Kilisesi de ona hürmet ve sevgisini gizleyemedi. Nitekim Ortodoks Patriğinin onu hâhişle İstanbul'a davet etmesi bu alâkanın bir tezahürü olsa gerek.

Siyasete insanlık adına temas eden Papanın şımarık Batılı devlet başkanlarına diz çöktürmesi de ilginçtir. W. Bush'u İslâm âlemine yaptığı taarruzlardan dolayı günahkâr ve zalim ilân etmesine rağmen Amerikan Devlet Başkanı Vatikan'a gelip Papanın eteklerine sarıldı. Aynı şey İngiltere Başbakanı için de vâkî olmuştu. Avrupalı olması hasebiyle Papa, Blair'i adeta çocuk gibi azarlamıştı. Üstelik Blair de Anglikan'dı. Dünyanın neresinde bir ateş yanıyorsa, söndürülmesini istiyor ve elindeki imkânları seferber ediyor.

Papa ilginç bir şahsiyet dedik ya... Deccaliyet, İslâm âlemi ile Hristiyanlık âlemi arasına ebedî bir inşikak atmak için tetikçisini Türklerden seçmişti. Kaderin bu cilvesini Papa da anlamış olacak ki, ne Türklere ve ne de Müslümanlara zerre kadar kırgınlık göstermedi. Hatta İslâm âlemine olan alâkasını arttırdı. Çeşitli İslâm ülkelerine seyahatler yaptı ve bizce mübârek beldeleri ziyaret etti. Şam-ı Şerif'e gelip Emevî Camiinden dünyaya hitab eden bir başka Hristiyan ruhanî bilmiyoruz. Her ne kadar Hz. Yahya'nın Hz. İsa'ya (a.s) olan alâkadarlığı bu ziyarette seslendirilse de kanaatimizce ahirzamandaki hâdiselerin gergesinde dolaşıyordu. Hz. Hüseyin'in mübârek başını başında taşıyan Şam-ı Şerif'in "ahirzaman coğrafyasındaki" yerinin önemini Papa da biliyor.

Ömrü vefa etse İstanbul'a da gelecek. Ziyaretler elbette dâvetlerle vukû bulur. Türkiye'yi komita diktatörlüğü, mengenesinde sıkarken, Anadolu'da misyonerlik avına çıkan ve ekranlarda her gün Hristiyanlıkla cedelleşen Kemalistler dâvet etmeyeceklerine göre, Patrikhanenin dâvetini gayet makul görmek gerekiyor. Gönül arzu ederdi ki, Papa'yı Türkiye Diyaneti bugüne kadar dâvet etmiş olsun... İstanbul, Papa için çok önemli bir merkezdir. Deccaliyete karşı işevî ruhanîler, kendilerine en yakın beldeden yardım bekliyorlar. Bilhassa materyalizmin doğurduğu dinsizlik ve sefâhetin vahşî hücumlarına karşı İstanbul'dan gidecek maddî-mânevî yardım Vatikan için çok önemlidir.

Papa giderayak canhıraş bir feryâda dönüşüyor. Hastalığı onun hareketini ve konuşmasını engellese de, mesajlarıyla,

fiiliyatı ve ifade edebildiği duygularıyla adeta canhıraş bir feryat... Hristiyanlık âlemini uğradığı dehşetli dinsizlik ve sefahet felâketinden kurtarmaya çalışıyor. Seksenin üzerindeki hastalıklı haline aldırmadan... Belki de son nefesini ya bir havaalanında veya bir toplantı meydanında verecek. Hristiyanlık âlemine birinci derecede seslendiği gibi, medeniyetin harikalarını elinde tutan tüm insanlığa toptan sesleniyor. İnsanlık düşmanları da bu hale taaccüp ediyorlar. Bazı art niyetli gazeteler iki de bir onun son dakikalarını yaşadığını resimlerle ifade etseler de, Avrupa'da babayiğitlerin bile söylemekten çekindiği mesajlarla küçük kıta çalkalanıyor...

Papa çok ilginç şeyler söylüyor. Avrupa ve Amerika feylesoflarının seslendirmekten çekindikleri şeyleri milyarlar aktarıyor. Acelesi olan Polonyalı bu şahsiyetin ölümünü isteyenlerden çok, uzun yaşamasına duâ edenler daha fazla... Yer Laik Fransa'nın Lourdes şehri... Meydan da tam 300 000 insan toplanmış. Papa'ya 16 kardinal, 96 psikopos ve 1200 papaz eşlik ediyor. Papa hareket kaabiliyetini biraz daha yitirmiş ve kısık bir sesle hitabediyor. Topluluk dinleyebilmek için nefesini tutmuş. Meydanı yalnızca lâlettayn hristiyan vatandaşlar doldurmuyor, yörenin resmî zevatı, siyaset ve devlet erkânı da elbağlamış ruhanî liderin huzurunda...

Bugüne kadar parça parça ifade ettiklerini bu defa bir çerçevede topluyor :

Konuşmasına insanî ilişkilerin ehemiyetiyle başlıyor. «... Keşke, herkes komşusunu düşman değil de, kardeş talakkî etse ve sevse ki, hep birlikte daha iyi bir dünya oluşturabilsek... » (Burada «İslamdaki komşuluk hakları» zihnimize geliyor. Kur'an'da komşu haklarıyla ilgili ayetler peş – peşe inince, sahabedeki telaş... Yâ Rasulallah ! Korktuk ki, komşu komşuya mirasçı olacak... Zira inanların kardeş olduğu hükmü o devirde zirvede uygulanıyordu)

Konuşmanın devamında, Papa silahların susmasını istiyor. Kan, şiddet ve nefretin son bulmasını, adâvetin muhabbetle yer değiştirmesini... (Burada birinci Said'in meşrutiyet öncesi ve sonrası hitabelerini okuyucularımıza hatırlatmak istiyorum)

Papa, hayatın mukaddes bir sanat olduğunu, onun üzerinde yeni teknoloji ile kimsenin oynamamasını istiyor. Allah'tan bize bir hediye olan hayatın insanlarca taklide cüret edilmemesini. Yani yeni Gentekonolojisinin şerde kullanılmamasını ve bunun hem hayata, hem hayatı verene ve hem de insana saygısızlık olduğunu söylüyor. Rahm-ı Maderde başlayan hayatın Allah'ın izniyle ve isteğiyle son bulduğunu vurguluyor. Kürtajın da, ötenazi'nin de (ölümcül zannedilen hataların işneyle öldürülmesi) cinayet olduğunu ve gayr-ı insanî olduğunu anlatıyor.

Mataryalizm ve Sekülerizmin hâkim olduğu şu zamanlarda toplumda kadının özel bir rol üstlendiğini, kadının vazifesinin çok önemli olduğunu ve toplumun düzelmesinde kendisine büyük görevler düştüğünü söyleyen Papa, daha önce de feministlere bu mânâda Kadının evine, aslî vazifesine dönmesinin gerektiği üzerinde durmuştu.

(Bediüzzaman Hz.lerinin bu husustaki tesbitlerinin 1918'de başta Lemaat ve Risale-i Nur'un diğer eserlerinde nasıl kaydedildiğini okuyucularımız daha iyi bilirler)

Kadınların bugün ancak kalb gözüyle görülebilecek mukaddes değerlerin bekçileri olduğunu ve bu değerleri gelecek nesillere aktarma zorunda olduklarını söyleyen Papa, kadınları dinin bekçileri olarak tanımlıyor. (Burada, Bediüzzaman Hz.lerinin Kastamonu Lahikası, S. 89'da izah ettiği bir meseleyle ilgi kurmak istiyoruz. Peygamberimizin “- ahirzamanda kadınların samimi dinlerine ve kuvvetli itikadlarına tabi olunuz.” hadisini yorumlayan Said Nursî Hz.leri bu konuyu 1940'lı yıllarda talebelerine mektup şeklinde yazmış.)

Kadınlardan sonra Gençlere dönen Papa'nın söylediklerini Türkiye diyanetimiz veya Milli Eğitimimiz söyleyebilir mi, diye düşünüyoruz. Bırakın diyanet ve ilahiyatçılarımızı, müstakil zannetiğimiz dini cemaatlerimizin temsilcileri de ifadeden çekinir, kanaatindeyiz.

Gençlere, moda akımlarına ve modernitenin şüpheli câzibelerine kapılmamalarını istiyor. Gençlere, hürriyetin erkek ve kadınları olmasını tavsiye ediyor. Devamla; fakat unutmayın ki hürriyet de günahlardan yara almıştır. Hürriyetin de bizzat tekrar hürriyete kavuşturulması lâzım, diyor. Evet şu garib ifadeler sanki Bediüzzaman Hz.lerinin Münazarat eserinden alınmış. İkinci Meşrutiyetin ilânı üzerine İstanbul, Selanik ve Şark'ta vukua gelen hürriyet etrafındaki tartışmalara cevap veren Bediüzzaman'ın hürriyet tarif ve anlayış biçimine yalnızca Avrupa değil, belki daha fazlasıyla

Anadolu ve Asya muhtaç. Fakat hakîkatin değışmez doğruluğunu fitrat da böylece tasdik etmiş oluyor.

Konuşurken ızdırap çeken hasta Papa, etrafındakilerden yardım istiyor. Yudumladığı bir bardak sudan sonra “devam etmem lâzım” diyerek büyük bir metanetle konuşmasına tamamlamaya çalışıyor. Her hâli ve pozisyonu değerlendiren Papa, hâlini özürllülere örnek olarak gösteriyor. Onlara; sizin gibi ben de cismanî elemelerle dolu bir safhadan geçiyorum. Fakat böyle zamanlar Cenab-ı Hakk’ın mükemmel plânında daha az semeredar değildir, diyerek onları şikâyetten şükre sevketmeye çalışıyor.

Evet Batı dünyası maddî – manevî kurtuluşu için mutlaka Papa’yı dinlemeli... Papa, Hz. İsa’nın ümmetinin kurtuluşu uğruna canını yollara dökerek dünyayı dolaşıyor. Şu yollarda arzedilenlere insanlık adına hiçbir ferdin itirazı olabilir mi? Batı dünyası dinlemeli, diyoruz... Zîra Asya’yı ve bilhassa İslam alemini nurlandıran Kur’an-ı Kerîm ve Sünnet-i Nevebiye, bu hususları bin beşyüz seneden beri asırların mağaramisal yüzlerinde çınlatıp – yankılatarak geliyor. Ayrıca her asra yine Kur’an ve Sünnetten yepyeni dersler veren İslam, zaten Papa’nın dediklerini uygulamakla mükellef. Zamanımızın uygulama biçimini de yukardaki eserler ve atıfta bulunduğumuz Bediüzzaman Hz.leri gayet net bir şekilde bize izah ediyor. Risale-i Nur’u baştan sona kadar dikkatle bir kez inceleyen her insaf sahibi mutlaka bizimle aynı kanaate varacaktır.